

Nr 336.

Av herr **De Geer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1945 (nr 420) om semester, m. m.

Att i vår jäktade tid en ökad semester är i hög grad önskvärd bestrides icke av någon. Det gäller emellertid att söka genomföra den så att olägenheterna bli så små som möjligt. Olägenheterna bestå framför allt i det produktionsbortfall, som blir en ofrånkomlig följd av förkortad arbetstid. Redan på ett tidigt stadium under diskussionen om ökad semester sammankopplades därför detta problem med frågan om kalenderreform. Man tänkte härvid närmast på de enkla helgdagarna, som ofta medföra en produktionshämmande splittring av arbetsveckorna. Om dylika helgdagar infalla exempelvis på fredagar eller tisdagar, blir ofta den mellanliggande arbetsdagen ur arbetssynpunkt mycket otillfredsställande. När arbetet efter en helg startar på en måndag, dröjer det alltid viss tid, innan arbetstakten kommer in i sin riktiga rytm. Särskilt gäller detta arbete, som är beroende av ugnar och större maskiner för sitt utförande. Går driften kontinuerligt, som ofta är fallet vid järnbruk, cellulosa- och kemisk industri, lönar sig icke alltid att sätta i gång under dylika mellandagar. Arbetet får då ligga nere, och produktionsbortfallet blir dubbelt.

För att motverka dessa olägenheter har man närmast tänkt sig, att midsommardagen alltid skulle förläggas till en lördag samt att Marie bebådelsedag, eventuellt även trettondagen skulle överföras till de rörliga helgdagarna och firas på söndagar. Som kompensation härför skulle en ny helgdag inläggas på hösten i anslutning till en söndag. Genom en dylik kalenderreform skulle säkerligen vinnas en hel del i produktionshänseende.

Av den kungl. propositionen nr 72 finner man till sin överraskning, att departementschefen utan någon angiven motivering skjutit kalenderreformen på en oviss framtid. Han säger visserligen, att chefen för justitiedepartementet framdeles vid lämplig tidpunkt skall upptaga frågan till prövning. Det är sålunda endast fråga om ett vagt och till intet förbindande meddelande. Då jag är av den bestämda uppfattningen, att semesterreformen icke bör genomföras utan att bestämda garantier skapas för att en kalenderreform inom överskådlig tid genomföres, hemställer jag härmed,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 72 måtte uttala, att den förutsätter att förslag om en kalenderreform kommer att avlämnas till 1952 års riksdag.

Stockholm den 7 mars 1951.

Gerard De Geer.